

SESIUNEA 07 Cea de-a Șaptea Pecete: Declanșarea Trâmbițelor Judecării (Apoc. 8:1-6)

Cînd a rupt Mielul pecetea a șaptea, s'a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas. Și am văzut pe cei șapte îngeri, cari stau înaintea lui Dumnezeu; și li s'au dat șapte trâmbițe. Apoi a venit un alt înger, care s'a oprit în fața altarului, cu o cădelniță de aur. I s'a dat tămîie multă, ca s'o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur, care este înaintea scaunului de domnie. Fumul de tămîie s'a ridicat din mîna îngerului înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților. Apoi îngerul a luat cădelnița, a umplut-o din focul de pe altar, și l-a aruncat pe pămînt. Și s'au stîrnit tunete, glasuri, fulgere și un cutremur de pămînt. Și cei șapte îngeri, cari aveau cele șapte trâmbițe, s'au pregătit să sune din ele. (Apoc. 8.1-6)

I. INTRODUCERE LA CEA DE-A ȘAPTEA PECETE

- A. Cea mai puternică și dramatică pecete este de-a șaptea, care funcționează atât ca o încheiere a pecetilor cât și o introducere la trâmbițe (care vor elibera potirele mâniei). Cei care interpretează pecetele, trâmbițele și potirele ca acoperind aceeași perioadă de timp, din perspective diferite, de obicei nu oferă o interpretare reală acestei peceti (și nici a celei de-a cincia trâmbiță)
- B. **Cinci activități principale ale celei de-a cincia peceti** – șapte îngeri sunt **însărcinați** cu trâmbițe escatologice, **tăcerea cerească**, și unui al optulea înger îi **este dată tămîie Divină** pentru a susține mișcarea de rugăciune a Vremurilor din Urmă, **care eliberează judecata pe pămînt** împreună cu **tulburări cosmice care cuprind un cutremur**.
- C. Semnificația și intensitatea celei de a șaptea peceti rezidă în cuprinderea judecăților rămase pentru Necaz (trâmbițe, potire) care sunt necesare în a stabili pe deplin Împărăția lui Dumnezeu pe pămînt.

II. ȘAPTE ÎNGERI ÎNSĂRCINAȚI CU TRÂMBIȚELE ESCATOLOGICE

Și am văzut pe cei șapte îngeri, cari stau înaintea lui Dumnezeu; și li s'au dat șapte trâmbițe. (Apoc. 8.2)

Și cei șapte îngeri, cari aveau cele șapte trâmbițe, s'au pregătit să sune din ele. (Apoc. 8.6)

- A. La vremea lui Dumnezeu, sarcini specifice la vor fi încredințate la 7 îngeri. Ei vor fi pregătiți în timp ce sunt poziționați și le sunt date trâmbițe escatologice. În cer, se desfășoară evenimente dramatice în timp ce aceștia se pregătesc să sune din trâmbițe
- B. În sfatul Domnului, sunt diferite ființe angelice (Ier. 23.18), inclusiv 4 heruvimi, 4 serafimi și acești 7 îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu. Tradiția evreiască vorbește despre 7 arhangheli (Gavril, Mihail, Rafael, Uriel, Raguel, Saragael, Remiel). Gavril este descris ca stînd în prezența lui Dumnezeu (Lc. 1.19)
- C. Căderea Ierihonului asociat cu sunatul din 7 trâmbițe (Ios. 6) este o imagine profetică a acestor evenimente. Șapte preoți cu șapte trâmbițe au sunat din ele înaintea Chivotului (1 Cronici 15.24). Dumnezeu va elibera mesageri profetici ai Vremurilor din Urmă care vor suna din trâmbiță în Sion (Apoc. 10-11, Ioel 2.1)

III. TĂCEREA ÎNGROZITOARE DIN CER

Cînd a rupt Mielul pecetea a șaptea, s'a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas. (Apoc 8.1)

- A. Se va face o tăcere îngrozitoare și totuși glorioasă pe pămînt și în cer provenită din cumplita anticipare a eliberării depline a judecăților lui Dumnezeu. Tăcerea este asociată cu judecata lui Dumnezeu (Zah. 2:1 3; Hab. 2:20).
- B. Un suspans agonizant al expectativei prezenței cumplite și glorioase a lui Dumnezeu, a lui Isus ca Mire-Împărat-Leu-Miel. Îngerii sunt copleșiți în timp ce întregul cer este mut de uimire în ceea ce privește cunoașterea evenimentului climactic al sfârșitului acestui veac.
- C. Problematika sunetului este asociată cu fiecare dintre cele 7 pecetei. Primele patru sunt rupte și urmate de o voce ca de tunet care spune Du-te! A cincia pecete descrie mărșăl strigăt mijlocitor care vine de sub altar. Pecetea a șasea descoperă strigătele pline de groază ale împăraților pămîntului. Aici, tăcerea cumplită a celei de a șaptea pecete stă în opoziție cu celelalte șase pecetei.
- D. **Aproape o jumătate de oră** – timpul care ar fi luat unui preot pentru a arde tămâie în templu (Lev. 16:13-14; Lc 1:10, 21).

IV. PLINĂTATEA MANIFESTULUI MIJLOCITOR AL LUI ISUS ȘI AL DUHULUI SFÂNT

Apoi a venit un alt înger, care s'a oprit în fața altarului, cu o cădelniță de aur. I s'a dat tămâie multă, ca s'o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur, care este înaintea scaunului de domnie. Fumul de tămâie s'a ridicat din mîna îngerului înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților. (Apoc. 8.3-4)

- A. A șaptea pecete va include faptul că Dumnezeu va elibera plinătatea ungerii Sale peste mișcarea de rugăciune a Vremurilor din Urmă. Va fi îmbunătățită în mod dinamic prin autoritatea Duhului Sfânt și implicare angelică
- B. Un alt înger – unui al optulea înger îi va fi dată multă tămâie pentru a îmbunătăți mișcarea de rugăciune.
- C. Un înger a stat lângă altar, avînd o cădelniță de aur – evenimentul dramatic al îngerului care se apropie
- D. Plinătatea mijlocirii lui Isus și a Duhului Sfânt se va manifesta în a șaptea pecete. Îngerului i se va da multă tămâie – element supranatural adăugat mișcării de rugăciune. Tămâia Divină reprezintă persoana, crucea și mijlocirea lui Isus împreună cu autoritatea manifestată a mijlocirii Duhului Sfânt. (Ps. 2:7-9; Evr. 7:25; Rom. 8:34; In. 17:21-26; Ioel 3:16; 1 Tes. 4:16; Isa. 42:13; Apoc. 22:17; Zah. 12:10). Toate acestea lucrează împreună ca tămâie.

Atunci voi turna... un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, Zah. 12.10)

Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuș Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. (Rom. 8.26)

Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” (Apoc. 22.17)

Hristos... stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi! (Rom. 8.34)

De aceea și poate să mîntuiască în chip desăvîrșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei. (Evr. 7.25)

„Eu voi vesti hotărîrea Lui,” -zice Unsul-„Domnul Mi-a zis: ...Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile (Marele Seceriș) de moștenire, și marginile pămîntului în stăpînire! Tu le vei zdrobi cu un toiag de fer (judecarea popoarelor răzvrătite), și le vei sfărîma ca pe vasul unui olar.” (Ps. 2.7-9)

Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim, de se zguduie cerurile și pămîntul. Dar Domnul este scăparea poporului Său, și ocrotirea copiilor lui Israel. (Ioel 3.16)

Domnul înaintează ca un viteaz, Își sfîrînește rîvna ca un om de război; înaltă glasul, strigă, Își arată puterea împotriva vrăjmașilor Săi. (Isa. 42.13)

Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor... ca să facă răzbunare asupra neamurilor, și să pedepsească popoarele; să lege pe împărații lor cu lanțuri, și pe mai marii lor cu obezi de fer, ca să aducă la îndeplinire împotriva lor judecata scrisă! Aceasta este o cinste pentru toți credincioșii Lui (Ps. 149.6-9)

- E. Îngerul va arde multă tămâie cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul de aur. Combinația tămâiei divine cu rugăciunile noastre va declanșa o manifestare a autorității fără precedent.
1. Îngerul va adăuga multă tămâie rugăciunilor sfinților, pe altarul tămâierii. Rugăciunile sfinților sunt imperfecte datorită slăbiciunilor omenești. Îngerul va **arde tămâie divină** pentru rugăciunile sfinților. Singurul lucru de care este nevoie pentru a fi „adăugat” rugăciunilor sfinților este mijlocirea perfectă (tămâia) a lui Isus și a Duhului Sfânt. Când rugăciunile lui Isus sunt adăugate rugăciunilor noastre, ele vor schimba istoria întru deplina consumare a Împărăției.
- Smirna, aloia și casia îți umplu de miros plăcut toate veșmintele... (Ps. 45.8)*
2. Dată îngerului – îngerul nu poate da de la sine această tămâie; ci îi este dată de către Dumnezeu, care face ca rugăciunile noastre să atingă cea mai înaltă eficiență a lor.
 3. Rugăciunile tuturor sfinților – acestea sune rugăciuni de justificare ale sfinților în fața celor care îi persecută. Fiecare rugăciune făcută în voia lui Dumnezeu prin Duhul, va primi un răspuns.
 4. A șaptea pecete vorbește despre creșterea dimensiunii supranaturale adăugate vieții de rugăciune a Bisericii. A cincia pecete vorbește despre creșterea rugăciunii în domeniul uman datorită martirajului, pe când cea de-a șaptea pecete vorbește despre creșterea mișcării de rugăciune la nivel divin.

F. Parfumul lui Isus este eliberat către Dumnezeu prin noi

Mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu... care răspîndește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui. În adevăr, noi sîntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a lui Hristos printre cei ce sînt pe calea mîntuirii (2 Cor. 2.14-15)

Potire de aur, pline cu tămîie, cari sînt rugăciunile sfinților. (Apoc. 5.8)

G. Fumul parfumat al tămâiei divine împreună cu rugăciunile noastre se vor înălța înaintea lui Dumnezeu în autoritate deplină și acceptarea care eliberează judecățile Vremurilor din Urmă. Când tămâia parfumată este turnată peste cărbunii de pe altarul ceresc, aceasta produce un fum de plăcut miros lui Dumnezeu. Fumul tămâiei împreună cu rugăciunile sfinților, s-a ridicat din mîna îngerului înaintea lui Dumnezeu – impactul tămâiei cu cărbunii de pe altar (Isa. 6.2) eliberează *intensitate, culoare, fum, parfum*. Cărbunii divini de pe altarul lui Dumnezeu vor da eficiență rugăciunilor noastre.

H. Aceasta este o imagine profetică a modului în care Dumnezeu vede mijlocirea și închinarea înaintea Tatălui care vine în unitate (intimitate) cu Isus, Duhul Sfânt și Biserica Vremurilor din Urmă.

V. FOCUL ESTE ARUNCAT PE PĂMÂNT CA JUDECATĂ

Apoi îngerul a luat cădelnița, a umplut-o din focul de pe altar, și l-a aruncat pe pămînt (Apoc. 8.5a)

A. Mișcarea de rugăciune a Vremurilor din Urmă (îmbunătățită cu eficiență divină) va elibera judecata Vremurilor din Urmă, aspect care cuprinde mijlocirea pentru răzbunare, așa cum vedem în Apoc. 6.10.

B. După cum rugăciunea noastră se înalță ca tămâia, tot așa focul lui Dumnezeu cade pe pămînt, ca judecată.

C. Aici este văzută cea mai înspăimîntătoare forță din istorie – rugăciunile sfinților în unitate cu Dumnezeu, vor avea ca rezultat faptul că focul din cădelnița de aur este aruncat pe pămînt, eliberând plinătatea judecății lui Dumnezeu (Lc. 18.7-8), după cum s-a văzut în judecata Ierusalimului în generația lui Ezechiel. Aceasta a avut loc imediat după ce Dumnezeu a pecetluit pe frunte pe cei neprihăniți (Ezec. 9.4-6). Aceeași scenă văzută în Apoc. 7-8)

1. Cărbunii de pe altar folosiți de către babilonieni în 586 î.e.n. pentru a distruge Ierusalimul

M'am uitat, și iată că pe cerul care era deasupra capului heruvimilor era ceva ca o piatră de safir; deasupra lor se vedea ceva asemănător cu un chip de scaun de domnie. Și Domnul a zis omului acelaia îmbrăcat în haine de in: „Vîră-te între roatele de supt heruvimi, umple-ți mînile cu cărbunii aprinși cari sînt între heruvimi, și împrăstie-i peste cetate!” (Ezec. 10.1-2)

2. Cărbunii de pe altar folosiți în mod izbăvitor pentru a unge slujitorii Domnului.

Atunci am zis: „Vai de mine! Sînt pierdut, căci sînt un om cu buze necurate... și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!” Dar unul din serafimi a zburat

spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu clestele de pe altar. Mi-a atins gura cu el, și a zis: „Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!” Am auzit glasul Domnului, întrebând: „Pe cine să trimet, și cine va merge pentru Noi?” Eu am răspuns: „Iată-mă, trimete-mă!” (Isa. 6.5-8)

Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s'au așezat câte una pe fiecare din ei. (Fapte 2.3)

VI. ANOMALII COSMICE, INCLUSIV UN CUTREMUR

Și s'au stîrnit tunete, glasuri, fulgere și un cutremur de pămînt. (Apoc. 8.5b)

- A. Anomaliile cosmice, precum cele descrise în a șasea pecete, vor continua
- B. Zgomote – voci (?), sunetul unui vînd puternic din cer (Fapte 2.2, 6)
- C. În Vremurile din Urmă, sunt profețite cutremure (Mt 24:7; Mc. 13:8; Isa. 29:6; Ezech. 38:19; Zah. 14:5, 10). Succesiunea cutremurelor în timpul Necazului (Apoc. 6:12; 8:5; 11:13,19; 16:18).

VII. IMAGINEA PROFETICĂ A EVENIMENTELOR CELEI DE A ȘAPTEA PECETI

Imaginea profetică a elementelor umane și Divine din carul dramei celei de a șaptea peceti este observată în Zaharia, preotul, care umbla fără vină și drept înaintea Domnului. La un moment dat, în timp ce ardea tămâie în templu în timp ce mulțimi de credincioși se rugau afară, la vremea tămâierii, a fost vizitat de către un înger. Brusc, îngerul Gavril care a stat în prezența Domnului, i-a apărut, în timp ce sta lângă altar. Zaharia a fost tulburat, umplut de frică și a muștit. Îngerul l-a asigurat de faptul că rugăciunile lui au fost ascultate, având ca rezultat activitatea supranaturală din jurul nașterii fiului său în Duhul lui Ilie și o lucrare de sol, care va întoarce pe mulți la Dumnezeu (Lc. 1.5-19).